

UZASADNIENIE

Powód M. K., pozewem z dnia 6 grudnia 2012r (data stempla pocztowego), domagał się zasądzenia od strony pozwanej - (...) S.A. w R. kwoty 5.790 zł, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 06.09.2012r. do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za niewydanie w terminie oraz za wydanie niewłaściwego świadectwa pracy.

W uzasadnieniu żądania podał, że w dniu 05.09.2012r. pozwany rozwiązał z nim umowę o pracę, bez zachowania okresu wypowiedzenia, z winy pracownika. Podał, że w dniu 25.09.2012r., po jego dwukrotnej interwencji telefonicznej, pozwana doręczyła mu świadectwo pracy z dnia 05.09.2012r., w którym nieprawidłowo oznaczono tryb i podstawę rozwiązania umowy o pracę. Wskazał, że na jego wniosek z dnia 28.09.2012r. o sprostowanie świadectwa pracy, pozwana doręczyła mu w dniu 08.10.2010r. świadectwo pracy wystawione w dniu 04.10.2012r. Powód argumentował dalej, że nieterminowo i niewłaściwie wystawione świadectwa pracy uniemożliwiały mu znalezienie i podjęcie nowej pracy – podkreślając, że po rozwiązaniu umowy o pracę aktywnie poszukiwał nowego zatrudnienia i wielokrotnie uczestniczył w procesach rekrutacyjnych. Argumentował dalej, że odmówiono mu także zarejestrowania się jako osoba bezrobotna wobec braku świadectwa pracy, jak również, że ostatecznie uległ wydłużeniu okresu oczekiwania na uzyskanie prawa do otrzymania zasiłku dla bezrobotnych. Powód podał dalej, że w dniu 05.11.2012r. wezwał pozwaną do dobrowolnej zapłaty odszkodowania za nieterminowe i wadliwie wystawione świadectwo pracy jednak wezwanie pozostało bez odpowiedzi. Niezależnie od powyższego podniósł, że w dniu 06.09.2012r. złożył do tut. Sądu pozew o przywrócenie do pracy i wypłatę wynagrodzenia w związku z niezgodnym z prawem rozwiązaniem umowy o pracę, które to postępowanie toczy się pod sygnaturą (...)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów postępowania. Przyznając fakt zatrudnienia powoda w okresie od dnia 12.09.2011r. do dnia 05.09.2012r. wskazała, że z uwagi na ciężkie naruszenie przez powoda podstawowych obowiązków pracowniczych rozwiązała z powodem umowę o pracę na podstawie art. 52 § 1 k.p. Wskazała, że uwagi na fakt, że oświadczenie o rozwiązaniu umowy zostało doręczone powodowi za pośrednictwem poczty w dniu 05.09.2012r. i dalej, że z uwagi na fakt, że datą rozwiązania umowy jest data otrzymania przez pracownika oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia nie mogła wystawić świadectwa pracy przed otrzymaniem zwrotnego potwierdzenia odbioru korespondencji przez powoda. Podana, że zwrotne potwierdzenie odbioru otrzymała w dniu 14.09.2012r., po czym wystawiła powodowi świadectwo pracy i wysłała je w dniu 20.09.2012r. powodowi, wskazując jako podstawę prawną rozwiązania umowy art. 52 § 1 pkt 1 k.p. wobec rozwiązania umowy w tym trybie. Wskazała, że po złożeniu przez powoda wniosku o sprostowanie świadectwa pracy uzupełniła wskazaną w świadectwie podstawę prawną rozwiązania umowy o art. 30 § 1 pkt 3 k.p. gdyż brak wskazania w świadectwie art. 52 k.p. mógłby prowadzić do nieuzasadnionego wcześniejszego przyznania powodowi prawa do zasiłku. Wskazując na powyższe argumentowała, że żądanie zasądzenia odszkodowania nie zasługuje na uwzględnienie. Zarzuciła, że ewentualna zmiana świadectwa pracy – w zakresie sposobu rozwiązania umowy o pracę – będzie możliwa dopiero po rozstrzygnięciu sprawy z odwołania powoda od rozwiązania umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia (sygn. akt (...)). Jednocześnie podniosła, że kwestionuje wysokość dochodzonego odszkodowania gdyż powód domaga się zasądzenia kwoty 5.790 zł za okres od 12.09.2012r. do 08.10.2012r., tj. za 19 dni roboczych natomiast przy uwzględnieniu średniego miesięcznego wynagrodzenia powoda kwota ta wynosi 3.272,79 zł brutto.

Na rozprawie w dniu 31 stycznia 2013r. powód podał, że kwoty odszkodowania domaga się tytułem nieterminowego wydania świadectwa pracy. Następnie na rozprawie w dniu 19 września 2013r. podał, że kwoty odszkodowania domaga się tytułem nieterminowego wydania świadectwa pracy oraz tytułem wydania nieprawidłowego świadectwa pracy.

Strona pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. K. był zatrudniony u strony pozwanej początkowo na okres próbny od dnia 16.09.2011r. do dnia 15.12.2011r. a następnie na podstawie umowy o pracę zawartej w dniu 16.12.2011r. na czas określony od dnia 16.12.2011r. do dnia

15.12.2013r., w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku regionalnego kierownika sprzedaży, za wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 5.000zł brutto.

Dowód: - umowa o pracę z dn. 12.09.2011r., w aktach osobowych powoda

- umowa o pracę z dn. 16.12.2011r., w aktach osobowych powoda

- przesłuchanie powoda, k. 163v.-165

Pismem z dnia 20.07.2012r. strona pozwana rozwiązała z powodem umowę o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 k.p.

Oświadczenie zostało doręczone powodowi za pośrednictwem poczty w dniu 05.09.2012r. i zwrócone do strony pozwanej w dniu 14.09.2012r.

Dowód: - oświadczenie o rozwiązaniu umowy, k. 5 w aktach sprawy tut. Sądu sygn. (...)

- potwierdzenie odbioru i zwrotu, k. 77

- zeznania świadka B. S., k. 126-127

- zeznania świadka I. C., k. 141-142

- przesłuchanie powoda, k. 163v.-165

Po otrzymaniu potwierdzenia doręczenia powodowi pisma o rozwiązaniu umowy strona pozwana wystawiła powodowi świadectwo pracy – datowane na dzień 05.09.2012r., w którym wskazała (punkt 3 świadectwa), że stosunek pracy ustał w wyniku: rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia przez zakład pracy art. 52 par. 1 pkt 1 kodeksu pracy.

Świadectwo pracy przesłane zostało powodowi przesyłką pocztową nadaną w dniu

23.09.2013. i odebraną przez powoda w dniu 25.09.2013r.

Pismem z dnia 28.09.2012r., nadanym przesyłką pocztową w dniu 29.09.2012r., powód zwrócił się do strony pozwanej o sprostowanie świadectwa pracy w punkcie 3, poprzez zamieszczenie wpisu, że stosunek pracy ustał w wyniku: art. 30 § 1 pkt 3 kodeksu pracy – rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia przez pracodawcę. W uzasadnieniu żądania powód podał, że zgodnie z przepisami kodeksu pracy czynności pracodawcy dotyczące rozwiązania stosunku pracy są skuteczne i prowadzą do rozwiązania stosunku pracy choćby były niezgodne z prawem, przy czym mogą one zostać podważone w drodze odpowiedniego powództwa, z którym wystąpił do sądu pracy. Wskazał, że wskazanie dodatkowo przepisu art. 52 § 1 pkt 1 k.p. wpływa na jego uprawnienia z tytułu statusu osoby bezrobotnej. Pismo to wpłynęło do strony pozwanej w dniu 02.10.2012r.

Przychylając się do wniosku powoda o sprostowanie strona pozwana wystawiła powodowi w dniu 04.10.2012r. nowe świadectwo pracy, w którym, w punkcie 3 oznaczyła, iż stosunek pracy ustał w wyniku: rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia przez zakład pracy art. 30 par. 1 pkt 3 w zw. z art. 52 par. 1 pkt 1 kodeksu pracy.

Świadectwo wysłane zostało do powoda przesyłką pocztową, nadaną w dniu 05.10.2013r. i odebrane przez powoda w dniu 08.10.2012r.

Pismem z dnia 09.10.2012r. powód zwrócił się do strony pozwanej ponownie o sprostowanie świadectwa pracy w punkcie 3, poprzez zamieszczenie wpisu, że stosunek pracy ustał w wyniku: rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia przez pracodawcę art. 30 § 1 pkt 3 kodeksu pracy a jednocześnie poinformował pozwaną, że w sprawie

rozwiązania umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia toczy się postępowanie sądowe. Pismo doręczone zostało pozwanej dniu 16.10.2012r.

Wobec kolejnego wniosku powoda (z dnia 09.10.2012r.) o sprostowanie świadectwa pracy pozwana, pismem z dnia 19.10.2012r. poinformowała powoda, iż brak jest podstaw do kolejnego sprostowania świadectwa pracy z uwagi na brak podstaw prawnych.

Dowód: - świadectwo pracy z dn. 05.09.2012r., k. 8 oraz w aktach osobowych powoda

- koperta, k. 9

- pismo z dn. 28.09.2012r., k. 11 oraz w aktach osobowych powoda

- potwierdzenie nadania i odbioru, k. 12 i 13

- pismo z dn. 05.10.2012r., w aktach osobowych powoda

- świadectwo pracy z dn. 04.10.2012r., k. 14 w aktach osobowych powoda

- koperta, k. 15

- pismo z dn. 09.10.2012r., wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 17-19

- pismo z dn. 19.10.2012r., k. 20 oraz w aktach osobowych powoda

- zeznania świadka B. S., k. 126-127

- zeznania świadka I. C., k. 141-142

- przesłuchanie powoda, k. 163v.-165

Po rozwiązaniu umowy o pracę powód poszukiwał zatrudnienia, składając aplikacje na oferty pracy i uczestnicząc w rozmowach rekrutacyjnych i kwalifikacyjnych.

W odpowiedzi na ofertę złożoną w ramach rekrutacji prowadzonej przez (...) powód poinformowany został pismem z dnia 20.09.2012r., że w związku z nieprzedłożeniem wymaganych dokumentów, tj. ostatniego świadectwa pracy, na podstawie przedłożonych dokumentów i wyjaśnień w sprawie kandydatura powoda na stanowisko kierownika marki została odrzucona.

Powód uzyskał również odpowiedź, na ofertę złożoną w postępowaniu rekrutacyjnym, od firmy (...) sp. z o.o. w T.. Pismem z dnia 21.09.2012r. powód poinformowany został przez spółkę, że z uwagi na wszystkie elementy składające się na profil poszukiwanego kandydata zdecydowała, że nie może zaproponować powodowi udziału w dalszych etapach rekrutacji.

Podobnie spółka (...) S.A. poinformowała powoda, pismem z dnia 19.10.2012r., że zdecydowała się na wybór osoby, której profil zawodowy bardziej odpowiada jej oczekiwaniom.

Poszukując zatrudnienia powód miał świadomość, że wobec oznaczonego w świadectwie pracy sposobu rozwiązania umowy o pracę, może być to trudne.

Dowód: - potwierdzenia wysłania aplikacji i otrzymana korespondencja, k. 22-58

- przesłuchanie powoda, k. 163v.-165

Pismem z dnia 05.11.2012r., doręczonym pozwanej w dniu 08.11.2012r., powód wezwał stronę pozwaną do zapłaty, na podstawie art. 99 § 1 i § 2 k.p., odszkodowania za niewydanie a następnie wydanie wadliwego świadectwa pracy,

za okres od dnia 12.09.2012r. do dnia 08.10.2012r. w terminie 7 dni od daty otrzymania pisma, według wyczerpania pozwanej.

Dowód: - pismo z dn. 05.11.2012r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 59-60

Decyzją z dnia 12.11.2012r. Starosta (...) orzekł o uznaniu powoda z dniem 05.11.2012r. za osobę bezrobotną i odmówił powodowi prawa do zasiłku dla bezrobotnych od dnia 05.11.2012r. W uzasadnieniu decyzji podał, że z przedstawionych dokumentów wynika, że powód spełnia wprawdzie przesłanki ustawowe do uznania za osobę bezrobotną jednak w okresie 6 miesięcy przed zarejestrowaniem w Powiatowym Urzędzie Pracy nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy z winy powoda bez wypowiedzenia, i dalej, że w takim przypadku bezrobotnemu przysługuje zasiłek dla bezrobotnych po upływie 180 dni od dnia zarejestrowania.

Świadczenia przez pierwsze trzy miesiące po rozwiązaniu umowy o pracę, przy braku oznaczenia iż do rozwiązania umowy doszło z winy powoda, przysługiwałyby powodowi – według informacji uzyskanej przez powoda w Urzędzie Pracy - w wysokości 100% zasiłku i przez kolejne trzy miesiące w wysokości około 70 – 80 %.

Powód już po otrzymaniu świadectwa pracy w dniu 25.09.2012r. próbował zarejestrować się w Urzędzie Pracy przedstawiając również dowody, iż toczy się postępowanie sądowe w sprawie z odwołania powoda od rozwiązania umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia jednak uzyskał informację, że takie dokumenty nie mogą być przyjęte. Jednocześnie powód został poinformowany, że po zakończeniu postępowania sądowego powinien donieść zmienione świadectwo pracy lub poprzez rozmowy z pracodawcą może uzyskać zmienione świadectwo pracy dzięki czemu otrzyma świadczenia w postaci zasiłku dla bezrobotnych.

Powód próbował dojść do porozumienia z pracodawcą, wnosząc o zmianę sposobu rozwiązania umowy. Rozmowy te prowadził począwszy od dnia 05.09.2012r., przy czym od dnia 25.09.2012r. powód zaczął kontaktować się wyłącznie pisemnie.

Dowód: - decyzja z dn. 12.11.2012r., k. 61

- przesłuchanie powoda, k. 163v.-165

Od dokonania rozwiązania umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia powód złożył odwołanie do Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych. Postępowanie w sprawie toczyło się pod sygnaturą (...) W dniu 21.05.2013r., na rozprawie, strony zawarły ugodę sądową. Na podstawie zawartej ugody strona pozwana wycofała swoje oświadczenie woli o rozwiązaniu z powodem umowy o pracę z dnia 20.07.2013r., na co powód wyraził zgodę, przy czym strony ustaliły, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło za wypowiedzeniem przez pracodawcę. (pkt I ugody). Jednocześnie w treści ugody pozwana zobowiązała się wypłacić powodowi kwotę 15.000zł tytułem odszkodowania za nieuzasadnione rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia. (pkt II ugody)

W związku z zawartą ugodą postanowieniem z dnia 21.05.2013r. Sąd umorzył postępowanie w sprawie. Powyższe postanowienie uprawomocniło się.

Dowód: - pozew, k. 2-3 w aktach sprawy tut. Sądu sygn. (...)

- protokół rozprawy z dn. 21.05.2013r., k. 163-165 w aktach sprawy tut. Sądu sygn. (...)

- postanowienie, k. 166 w aktach sprawy tut. Sądu sygn. (...)

Faktycznie powodowi zależało na uzyskaniu świadectwa pracy, w którym wskazane byłoby, że do rozwiązania umowy doszło za wypowiedzeniem przez pracodawcę.

Uzyskanie świadectwa pracy z oznaczeniem, że do rozwiązania umowy doszło za wypowiedzeniem przez pracodawcę, było potrzebne powodowi m.in. celem uzyskania zasiłku dla bezrobotnych.

Powód aktualnie nadal pozostaje bez pracy. Zasiłek dla bezrobotnych powód otrzymał dopiero w lipcu 2013r. po zakończeniu sprawy toczącej się przed tut. Sądem sygn. akt (...)

Dowód: - przesłuchanie powoda, k. 163v.-165

Średnie miesięczne wynagrodzenia powoda za okres od dnia 01.09.2011r. do dnia 30.09.2012r. wynosi 4.997,94 zł.

Średnie miesięczne wynagrodzenia powoda za okres od dnia 01.06.2012r. do dnia 31.08.2012r. wynosi 4.306,31 zł.

Średnie miesięczne wynagrodzenia powoda za okres od dnia 01.10.2011r. do dnia 31.08.2012r. wynosi 4.998,40 zł.

Dowód : zaświadczenie o zarobkach powoda k. 62 oraz 74 i 75

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w przeważającej części.

Zgodnie z treścią art. 97 § 1 k.p. w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy. Wydanie świadectwa pracy nie może być uzależnione od uprzedniego rozliczenia się pracownika z pracodawcą.

Świadectwo pracy jest dokumentem o ściśle określonej treści , który pracodawca jest bezwzględnie obowiązany wystawić i wydać pracownikowi z chwilą rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy. Żadne okoliczności nie zwalniają pracodawcy z obowiązku wydania świadectwa pracy i nie usprawiedliwiają późniejszego jego wydania niż w momencie ustania stosunku. W szczególności pracodawca nie może uzależnić wydania świadectwa pracy od uprzedniego rozliczenia się pracownika.

W kodeksie pracy nie został uregulowany sposób, w jaki następuje wydanie (doręczenie) pracownikowi świadectwa pracy. Sposób wydania świadectwa pracy reguluje natomiast rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania (Dz. U. Nr 60, poz. 282 ze zm.). Zgodnie z § 2 w/w rozporządzenia pracodawca wydaje świadectwo pracy bezpośrednio pracownikowi albo osobie pisemnie upoważnionej przez pracownika. Wydanie świadectwa pracy ma nastąpić w dniu, w którym ustaje stosunek pracy a jeżeli wydanie świadectwa pracy pracownikowi albo osobie przez niego upoważnionej nie jest możliwe, pracodawca ma obowiązek wysłać je pracownikowi lub osobie przez niego upoważnionej albo doręczyć je w inny sposób, nie później niż w ciągu 7 dni od ustania stosunku pracy.

W niniejszej sprawie do rozwiązania stosunku pracy doszło na podstawie oświadczenia pracodawcy, bez zachowania okresu wypowiedzenia. Oświadczenie to powód otrzymał, co nie stanowiło zresztą sporu, w dniu 05.09.2012r.

Dla oceny czy pracodawca w terminie wydał powodowi świadectwo pracy należało jednak uwzględnić okoliczność, że do wydania świadectwa pracy – którego elementem jest podanie daty ustania stosunku pracy – konieczne było otrzymanie przez pracodawcę zwrotnego potwierdzenia odbioru przez powoda oświadczenia o rozwiązaniu umowy. W przypadku bowiem rozwiązania umowy bez zachowania okresu wypowiedzenia umowa ulega rozwiązaniu z datą złożenia oświadczenia pracownikowi. W konsekwencji ustalenie przez pracodawcę daty odbioru oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę przez pracownika pozwala na prawidłowe wskazanie daty rozwiązania umowy w świadectwie pracy.

W niniejszej sprawie – jak wynika z przeprowadzonych ustaleń faktycznych, w tym zwłaszcza z dokumentu potwierdzenia odbioru przez powoda oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę jak również z zeznań świadka B. S. – potwierdzenie doręczenia powodowi oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę zwrócone zostało stronie pozwanej

w dniu 14.09.2012r. Przesyłkę zawierającą świadectwo pracy pozwana nadała do powoda dopiero w dniu 23.09.2013r. a zatem niewątpliwie nie nastąpiło to, w okolicznościach sprawy, niezwłocznie. W ocenie Sądu strona pozwana miała możliwość wysłania powodowi świadectwa pracy już w dniu 14.09.2012r. tym bardziej, że powinna mieć świadomość, iż wobec zastosowanego sposobu rozwiązania umowy i sposobu doręczenia powodowi oświadczenia o rozwiązaniu umowy przekroczony został termin określony przepisem § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 15 maja 1996r. w sprawie szczegółowej treści świadectwa pracy oraz sposobu i trybu jego wydawania i prostowania, do wydania świadectwa pracy.

Niezależnie jednak od powyższego naruszenia w zakresie obowiązku terminowego wydania świadectwa pracy Sąd zważył, iż powód nie wykazał aby na skutek w/w naruszenia powód nie miał możliwości podjęcia nowego zatrudnienia.

Powyższej okoliczności powód w toku niniejszego postępowania nie wykazał. W szczególności – mimo złożonej do akt dokumentacji dotyczącej ofert składanych przez powoda po ustaniu zatrudnienia u pozwanej – powód nie wykazał aby w toku prowadzonych postępowań rekrutacyjnych proponowano mu zawarcie umowy o pracę a jedyną przyczyną jej nie zawarcia był brak świadectwa prac. Okoliczności tej nie potwierdza, w ocenie Sądu, w szczególności treść pisma skierowanego do powoda przez (...) z dnia 20.09.2012r. Na podstawie treści w/w dokumentu nie sposób bowiem przyjąć, że powodowi proponowano zawarcie – podpisanie umowy o pracę jak również, aby powód był jedynym kandydatem na oferowane, objęte rekrutacją stanowisko pracy. W tym zakresie Sąd miał także na uwadze, iż

sam powód, w trakcie przesłuchania, podał, że poszukując zatrudnienia miał świadomość, że wobec oznaczonego w świadectwie pracy sposobu rozwiązania umowy o pracę, może być to trudne.

Powyższe ustalenie i ocena nie przesądza jednak o bezzasadności żądania pozwu. Powód ostatecznie bowiem podał, że odszkodowania domaga się również za wydanie nieprawidłowego świadectwa pracy.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił, że powód zwracał się do pracodawcy o sprostowanie oznaczenia zawartego w świadectwie pracy sposobu rozwiązania umowy o pracę. Wprawdzie w kierowanych do strony pozwanej pismach z dnia 28.09.2012r. i z dnia 09.10.2012r. podawał on, że w świadectwie pracy w punkcie 3, winien być zawarty zapis, że stosunek pracy ustał na skutek rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia przez pracodawcę w trybie art. 30 § 1 pkt 3 kodeksu pracy jednakże w toku przesłuchania podał on jednocześnie, iż faktycznie zależało mu na uzyskaniu świadectwa pracy, w którym wskazane byłoby, że do rozwiązania umowy doszło za wypowiedzeniem przez pracodawcę, czemu zresztą pośrednio miało także służyć wniesione do sądu pracy odwołanie od dokonanego rozwiązania umowy o pracę, na co zresztą powód powoływał się w w/w pismach.

Jak podał bowiem powód uzyskanie świadectwa pracy z oznaczeniem, że do rozwiązania umowy doszło za wypowiedzeniem przez pracodawcę, było mu potrzebne m.in. dla uzyskania zasiłku dla bezrobotnych.

W tym zakresie nie uszło także uwadze Sądu, iż zainicjowane przez powoda postępowanie z odwołania od dokonanego rozwiązania umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia toczące się przed Sądem Rejonowym dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zakończone zostało zawarciem w dniu 21.05.2013r., na rozprawie, ugody sądowej. W ugodzie tej, stanowiącej oświadczenia samych stron postępowania, pozwana zobowiązała się wypłacić powodowi kwotę 15.000zł tytułem odszkodowania za nieuzasadnione rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia. (pkt II ugody) Tym samym pozwana precyzyjnie podała nie tylko z jakiego tytułu zobowiązuje się spełnić na rzecz powoda zobowiązanie odszkodowawcze ale również oświadczyła, iż dokonane rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia było nieuzasadnione.

Okoliczność powyższa ma istotne znaczenie dla rozpoznania niniejszej sprawy.

Jak bowiem wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 6 października 1998r. w sprawie I PKN 376/98 (OSNP 1999/22/715) wskazanie w świadectwie pracy trybu rozwiązania stosunku pracy, który został następnie uznany przez sąd pracy za niezgodny z prawem, nie uzasadnia roszczenia o odszkodowanie z art. 415 k.c. ani zadośćuczynienia z art.

448 k.c. lecz jedynie domaganie się przez pracownika zmiany świadectwa pracy lub zryczałtowanego odszkodowania z art. 99 § 1 i § 2 k.p.

W uzasadnieniu powołanego wyroku Sąd Najwyższy wskazał „zgodnie z przepisem art. 97 § 1 KP pracodawca jest bowiem w związku z rozwiązaniem (lub wygaśnięciem) stosunku pracy obowiązany wydać świadectwo pracy i ma to uczynić „niezwłocznie”, a więc jeszcze przed ewentualnym zweryfikowaniem z inicjatywy pracownika przez sąd pracy legalności zastosowanego trybu rozwiązania, który jest też automatycznie wpisywany do świadectwa. Uznanie określonego rozwiązania za niezgodne z prawem przesądza o wadliwości wydanego pracownikowi wcześniej świadectwa pracy, lecz owa wadliwość stanowi jedynie delikt prawa pracy, uzasadniający dochodzenie przez pracownika co najwyżej zryczałtowanych roszczeń odszkodowawczych określonych w art. 99 § 1 i 2 KP.”

Powyższe należy, w ocenie Sądu, odnosić odpowiednio do ugody sądowej, w której pracodawca zawiera oświadczenie o nieuzasadnionym rozwiązaniu umowy o pracę.

Zgodnie z treścią art. 99 § 1 k.p. pracownikowi przysługuje roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej przez pracodawcę wskutek niewydania w terminie lub wydania niewłaściwego świadectwa pracy. Z brzmienia § 2 powołanego przepisu wynika dalej, że odszkodowanie, o którym mowa w § 1, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy z tego powodu, nie dłużej jednak niż 6 tygodni.

Z przeprowadzonych w sprawie ustaleń wynika, że na skutek zawartego w wydanym powodowi świadectwie pracy oznaczenia w zakresie sposobu rozwiązania umowy o pracę powód nie uzyskał, po rozwiązaniu umowy, zasiłku dla bezrobotnych. Jak wynika z treści decyzji z dnia 12.11.2012r. Starosta (...)orzekając o uznaniu powoda z dniem 05.11.2012r. za osobę bezrobotną odmówił mu jednocześnie prawa do zasiłku dla bezrobotnych od dnia 05.11.2012r. podając w uzasadnieniu decyzji, że z przedstawionych dokumentów wynika, że powód spełnia wprawdzie przesłanki ustawowe do uznania za osobę bezrobotną jednak w okresie 6 miesięcy przed zarejestrowaniem w Powiatowym Urzędzie Pracy nastąpiło rozwiązanie stosunku pracy z winy powoda bez wypowiedzenia, i dalej, że w takim przypadku bezrobotnemu przysługuje zasiłek dla bezrobotnych po upływie 180 dni od dnia zarejestrowania. Zasiłek dla bezrobotnych powód ostatecznie uzyskał dopiero po zawarciu ugody sądowej w sprawie sygn. akt (...) co nastąpiło w lipcu 2013r.

Wysłanie powodowi świadectwa pracy z oznaczeniem w jego treści sposobu rozwiązania stosunku pracy bez zachowania okresu wypowiedzenia, z winy powoda, co do którego to sposobu pozwana w postępowaniu w sprawie sygn. akt (...) przyznała ostatecznie, że był nieuzasadniony, przy uwzględnieniu treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 6 października 1998r. w sprawie I PKN 376/98 uzasadniało zatem ostatecznie zasądzenie na rzecz powoda zryczałtowanego odszkodowania na podstawie art. 99 § 1 i § 2 k.p.

Nieemożność zarejestrowania się pracownika w urzędzie pracy i otrzymania zasiłku dla bezrobotnych należy uznać za równoznaczną z pozostawaniem bez pracy z braku świadectwa pracy lub – jak w niniejszej sprawie – z braku prawidłowego świadectwa pracy. Świadectwo pracy jest bowiem dokumentem wymaganym przy rejestracji, a od przedstawienia świadectwa pracy pracownik może być zwolniony przez starostę tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach (§3 rozp. Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 lutego 1997 r. w sprawie szczegółowych zasad prowadzenia rejestracji i ewidencji bezrobotnych oraz innych osób poszukujących pracy (Dz U. Nr 25, poz. 131 z późn. zm.; Komentarz do Kodeksu Pracy pod red. Z. Salwy s. 425). Treść świadectwa pracy, w zakresie oznaczonego sposobu ustania stosunku pracy, wpływa natomiast na możliwość uzyskania zasiłku, co potwierdza złożona do akt sprawy przez powoda decyzja z dnia 12.11.2012r.

Wbrew przy tym stanowisku pozwanej brak było podstaw do ograniczenia tego odszkodowania wyłącznie do okresu od dnia 12.09.2012r. do 08.10.2012r. bowiem na ograniczenie żądania co do tego okresu powód nie powoływał się w uzasadnieniu pozwu, a jedynie w wezwaniu do zapłaty skierowanym do pozwanej w piśmie z dnia 05.11.2012r.

czego jednak nie można odnosić – wobec braku wyraźnego oświadczenia powoda w tym zakresie – bezpośrednio do postępowania sądowego w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art. 99 k.p. zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda żadaną kwotę 5.790 zł tytułem odszkodowania za niewydanie w terminie właściwego świadectwa pracy, uwzględniając okoliczność, że kwota ta nie przekracza wynagrodzenia powoda za okres 6 tygodni. O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 k.c. uwzględniając dalej fakt, że dopiero w złożonym pozwie powód sprecyzował żadaną kwotę odszkodowania zaś doręczenie pozwu pozwanej nastąpiło w dniu 24.12.2012r. (pkt I wyroku)

W pozostałym zakresie, tj. w zakresie żądania zasądzenia odsetek za okres poprzedzający dzień 24.12.2012r. Sąd powództwo oddalił; pkt II wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w punkcie III wyroku Sąd oparł na podstawie art. 98 k.p.c. oraz art. 113 ust. 1 w zw. z art. 13 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2010.90.594 ze zm.), uwzględniając dalej fakt, że na koszty poniesione tymczasowo przez Skarb Państwa złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 290zł oraz wydatki na poczet dowodu z zeznań świadków w wysokości 46zł; łącznie 336zł.

Orzeczenie zawarte w pkt IV wyroku Sąd oparł na treści dyspozycji art. 477² § 1 k.p.c. uwzględniając fakt, że wysokość należnego powodowi jednomiesięcznego wynagrodzenia wynosiła 4.998,40 zł.

Zarządzenie:

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć:
 - powodowi,
 - pełnomocnikowi pozwanego – r.pr. S. K.
3. kal. 14 dni

W., dnia 07.10.2013r.